

РЕШЕНИЕ

№ 105

гр. Монтана, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Аделина Тушева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

при участието на секретаря Петранка Ал. Петрова
като разгледа докладваното от Таня Живкова Въззивно гражданско дело № 20211600500273 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Държавата, представлявана от министъра на финансите срещу Решение на Районен съд-Лом от 12.04.21 г. по гр. д. № 2523/2018 г. в частта , с което на основание чл. 439 ГПК е прието за установено в отношенията между страните, че Б. Й. В. не дължи на Държавата, представлявана от министъра на финансите сумата от 2734,18 лв. – главница И 762 лв. лихви за периода от 01.01.1993г. до 30.09.2004 г.

Жалбата е основана на оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на решението, като постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и на материалния закон. Изложен е довод за недопустимост на иска поради липса на правен интерес, а по същество за неправилно приложение на материалния закон относно общата погасителна давност по чл. 110 от ЗЗД. Поддържа, че на основание чл. 152, ал. 7 от СК /Дв, бр. 100 от 2010 г. / държавата е присъединен вискател по силата на закона от момента на плащане на първата сума за издръжка за частното държавно вземане за платената от общината издръжка по образуваното изп. дело, заедно със законната лихва. В тези случаи дължимите такси и разноски се събират направо от длъжника. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата за изплащане от държавата на присъдена издръжка /приета с ПМС № 54 от 14.09.1985 г., обн., ДВ, бр. 75 от 27.09.1985 г., както и ПМС № 288 от 10.12.2002 г. / платената от държавата издръжка е за сметка на неизправния длъжник, като събирането на сумата се извършва от СИ въз основа на вече издадения срещу длъжника изпълнителен лист, като събраните суми се внасят в бюджета на ОБНС, който я е изплащал. В чл. 14, ал. 1

от Наредбата за реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка /приета с ПМС № 167 от 17.06.2011 г. / е посочено, че държавата е присъединен възискател за частното държавно вземане за изплатената по реда на наредбата издръжка. Държавата замества непълнолетния в изпълнителното производство относно изплатените от нея суми. Следователно, давността за вземането, предмет на иска, е спряна, както е и прекъсвана с всяко едно действие на СИ по събиране и плащане на сумите. А по време на изп. дело давност не тече. Давността е прекъсната пред 2003 г. с образуване на изпълнителното производство и докато трае давност не тече на основание чл. 115, б. "ж" от ЗЗД, в който смисъл се позовава на съдебна практика.

Ето защо счита, че вземането не е погасено по давност, а предявеният иск е неоснователен. Моли в тази връзка да се отмени обжалваното решение, а искът – отхвърлен.

Въззиваемият Б. Й. В. в законоустановения срок не взема становище по жалбата, а в съдебно заседание не се явява.

Въззиваемата Община Я. в законоустановения срок не взема становище по жалбата, а в съдебно заседание не изпраща представител.

При проверка валидността на обжалваното решение, съобразно нормата на чл. 269, пр. I от ГПК, съдът не открива пороци, водещи до неговата нищожност или недопустимост.

По същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, като съображенията за това са следните:

За да постанови атакуваното решение ЛРС е приел, че вземането на държавата е погасено по давност, поради което и ищецът не дължи исковата сума.

Настоящата инстанция не споделя правните доводи на районния съд поради следните съображения:

Безспорно е установено от доказателствата по делото, че ищецът е длъжник по изп. дело № № 132/2003 г. по описа на ДСИ при ЛРС, образувано на основание изпълнителен лист от 20.03.2003 г., издаден по гр. д. № 57/1999 г. по описа на ЛРС. С оглед обстоятелството, че последният не е имал имущество и доходи, към които да се насочи изпълнението за присъдена издръжка за двете деца, заплащането на присъдената издръжка е извършвано от Община Я., която е заплатила общо 4112,00 лв., като последното плащане е извършено на 11.05.2005 год.

С Постановление за присъединяване на държавата като възискател от 13.12.2017 год., като възискател за събиране на частното държавно вземане е присъединен ответникът Община Я. – на осн. чл. 152, ал. 7 СК, за сумата от 4112,00 лв., от които 3350 лв. – присъдена издръжка и 762 лв. – законна лихва до м. 07.2004 год.

На 19.01.18 г. длъжникът е получил това съобщение, като на 06.02.2018 год. е извършил частично плащане в размер на 80 лв., на 21.03.2018 год. – още 80 лв., на 01.06.2018 год. – още 80 лв., на 17.04.2018 год. – 80 лв., на 19.06.2018 год. – 80 лв., или общо пет вноски.

С Постановление за присъединяване на държавата като възискател от 17.07.2018 год., ДСИ при ЛРС е присъединил като възискател по изп. д. № 132/2003 год. Българската държава чрез Община Я. този път за 3496,18 лв., от които 2734,18 лв. – издръжка и 762 лв. – лихва, а за останалата част от първоначалната сума е отказал присъединяване, като е приел, че са били недължимо платени.

Тази фактическа обстановка е безспорно установена и не се оспорва и от страните

по делото.

Спорът в случая се концентрира върху въпроса дали вземането е погасено по давност.

Условията и реда за изплащане на присъдена издръжка от държавата са уредени в чл. 152 от СК, приложими и за образуваните преди влизането в сила на ЗИДСК /обн., ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г. / преписки за изплащане от държавата на присъдена издръжка, съгласно § 22 от ПЗР на този закон. Съгласно тази уредба държавата изплаща присъдената на ненавършил пълнолетие български гражданин издръжка за сметка на неизправния длъжник, когато по изпълнителното дело се установи, че неизправният длъжник няма доходи и не притежава имущество, върху които да се насочи принудителното изпълнение /чл. 152, ал. 1 и ал. 2 от СК/. Неизправният длъжник е задължен да възстанови платената от държавата издръжка заедно със законната лихва и държавата се смята за присъединен вискател за частното държавно вземане за платената от общината издръжка по образуваното изпълнително дело заедно със законната лихва /чл. 152, ал. 6 и ал. 7 от СК/. В тези случаи дължимите такси и разноски се събират направо от длъжника. Редът за изплащане от държавата на присъдена издръжка е регламентиран и в Наредба, приета с ПМС № 167 от 17.06.2011 г., обн., ДВ, бр. 48 от 24.06.2011 г., в сила от 24.06.2011 г. Изплащането на издръжката от държавата е по същество плащане по изпълнителното производство, предпоставено е от наличието на образувано изпълнително дело и от извършването на определени действия от съдебния изпълнител до навършване на пълнолетие на правоимащото дете.

В случая ,както бе изложено по-горе,е безспорно установено ,че последното плащане от Общината е през м.май 2005г. Едва с Постановлението от 17.07.18г. държавата е уведомена за присъединяването и е подала надлежен отговор.

Погасителната давност като санкция за бездействието на кредитора започва да тече от момента, в който в патримониума на кредитора възникне твърдяното право и след настъпване на неговата изискуемост. Регресното вземане на държавата по чл. 152, ал. 7 от СК срещу неплатилия длъжник по присъдена издръжка, възниква след плащане на присъдената издръжка в полза на правоимащото ненавършило пълнолетие лице, което в случая се е реализирало ежемесечно в периода от 01.1999 г. до м.май 2005 г. и възлиза общо на 496,18 лв., от които 2734,18 лв. – издръжка и 762 лв. – лихва. ДСИ е уведомил длъжника за настъпилата суброгация на 19.01.2018г, когато съгласно чл. 114, ал. 1 вр. чл. 84, ал. 2 от ЗЗД е настъпила и изискуемостта на задължението към Държавата и е постановено началото на давността.

Следва да се има предвид също така,че съгласно ППВС № 3/1980 г. давността не тече във висиящия изпълнителен процес, включително по отношение на изпълнителни дела, образувани преди 26.06.2015 г.

В т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. върховните съдии отменят ППВС № 3/1980 г., според което погасителна давност не тече докато трае изпълнителният процес за принудителното осъществяване на вземането.В случая обаче не може да се

приеме,че отмяната на ППВС № 3/1980 г. има обратно действие и в този смисъл давността върху вземания, предмет на изпълнително дело, образувано преди 26.06.2015 г., не тече.

Както бе изложено по-горе, длъжникът, ищец в настоящото производство, е извършил доброволно плащане на част от дължимите суми на 06.02.2018 г.,с което на практика е признал вземането. Последното плащане е извършено на 19.10.2018 г.Исковата молба е подадена на 14.12.2018 г.,т.е по никакъв начин не може да се приеме,че е изтекла предвидената 5 годишна давност ,което обуславя погасяване на процесното вземане .

Предвид гореизложените съображения съдът намира,че оспорването на изпълнението чрез иск по реда на чл. 439 от ГПК основано на твърдения за погасяване на вземането по давност е неоснователно, поради което искът следва да се отхвърли. Обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния закон следва да се отмени и вместо него се постанови друго в изложения смисъл.

Водим от горното Окръжен съд-Монтана

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението на Районен съд-Лом от 12.04.21 г. ,по гр. д. № 2523/2018 г. в частта , с което на основание чл. 439 ГПК е прието за установено , че Б. Й. В. не дължи на Държавата, представлявана от министъра на финансите сумата от 2734,18 лв. – главница И 762 лв. лихви за периода от 01.01.1993г. до 30.09.2004 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Й. В. срещу Държавата, представлявана от министъра на финансите иск с правно основание чл. 439 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на държавата сумата от 2734,18 лв. – главница И 762 лв. лихви за периода от 01.01.1993г. до 30.09.2004 г., предмет на принудително изпълнение по изп.дело № 132/2003г. по описа на ДСИ при ЛРС , образувано на основание изпълнителен лист от 20.03.2003 г., издаден по гр. д. № 57/1999 г. по описа на ЛРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____